

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Kundgörelser.

Hos Herr Mittau wid Reparebanen finnes åter goda friska berg-ostron, som i dag ankommet, och säljas til 10 Daler trädet, eller 3 Daler hundradet.

Glasmästare! til eder tjenst äro nya Tyska fens-terglas ankomne, och finnas hos Herr von Stcken.

Hos Handelsmannen, Herr Niclas Swenson, boende midt emot stora Apothequet, är en Win-källare så ledig, at mot hyra nyttjas, som tjenlig at hyra allehanda större och mindre fat.

En bestävelig Enka, boende på Kyrkogatan hos Böckaren Lars Sundberg, intimerar i den lärda werlden, at hon tänker hålla föreläsningar för barn, hwilkas åstundan inifrånkes inom konsten at stafsua och läsa Tyska eller Swenska. Hon öpnar ock en sön- och strumpebindare-schola för små fruntimmer.

Sjunde dragningen af Hospitals-lotteriet för den 28 dennas: de så oförsälde lotter, som Herr Benjamin Bagge, och Herr And. Åberg hafwa qwar, blifwa förmodeligen desförinnan afhentade.

Likaledes förkunnas et Meubel-spel, så konstigt inrättat, at alle Spelare winna, och ingen förlorar. Det är Herr Bonge på lilla Klippan, som lägger up en banque af åttifilliga nippor och wakra Småsafer, med förmodan, at Plåtsedlar däremot tusentals uplåtas och wimla på Spelbordet: om Inrättningen lemnas närmare uplysning af Upfinnaren. Spelet går ofelbarligen för sig den 23 dennas kläckan 10 föremiddagen.

Efterlyses en otillfuren duk af drell, som blifwet i förleden Becka bortstulen. Den som åstundar uplysning om tjuftwen, har jag äran at känna. Mönstret på drellen war rutigt.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 25 October 1760.

Tankar om Böndernas tiltag i handa-slögder och näringsfång*.

Jag påminner mig, at någorstädes i Danmarks och Norges Oeconomiska Magasin låset de anmärkningar, som en ung Herre däri landet gjort öfwer en hop Almoges tiltag, at binda strumpor: jag har ej den delen wid hand, och kan sålunda ej säga, hwad nytta detta tiltag och anmärkningar däröfwer gjort; imedertid hafwa vår Swenske Almoges mångahanda nyttiga eller skadeliga tiltag i handaslögder och näringsfång härutaf faller mig i tankan.

Det är icke min kallelse, at förordna något om medunderfätares handteringar; men det är min pligt, at önska dem godt. Jag har i några miswärt-år med en blödande medömkan sedt deras bekymmer, och jag wördar Förshynen, som icke låter någon swälta ihjäl. Men så är en almän fattigdom förord-

U u

sakad

* Desse äro lyckeligen fattade af en barmhertig Skaffare i twänne Christi Nifen.

sakad af dyr spannemål: ja, påföljden af våra plågor, och känningen därpå breder sig ut öfver allt til större skada, än man tror, för både den ene och den andre.

Jag skulle tro, at Magasinet läses af många, och huru glad skulle jag vara, om våre små Klubb-lesar, och vårt ostyldiga squaller, kunde tjena dem, som Gud har kallat til at vårda det almäna bästa, och bära försorg för så många 1000 människors utkomst.

Nöden gör folket tiltagset, och hon är väl förfä uppföret til slögder och handteringar. Huru många hurtig Officerare har icke i fångenskap gripit til det, han förut aldrig tänkt uppå? Jag har känt en Christelig och from man i Görheborg, hwilken, då hans handel gick olyckeligen, och han war rädd i skuld och fattigdom, och gick med bekymmer til fångs en afton, bad Gud innerligen om någon utväg för sig och sina barn. Han fant sig tröstad af sin bön, och sedan han sofwet roligt, waktade han med glädje; då söll honom i tankarne, huru han sedt sin Wårdinna i Amsterdam stära korkar, och han beslöt at gripa til det medlet, hwilket och så lyckades, at han betalte sin skuld, och försörgde sig ärligen, ja, tackade Gud, som wist honom den utvägen.

Nöden lärer ej altid sådana tiltag; det äro rebelliga Christne, som så börja. Och som dessas antal ej är det största, se wi och fattigdom och nöd gripa til andra utvägar, hwarföre stjala, ljuga, bedraga, wingla, skinna, snåla blir de mestas tiltag i nöden,

nöden, och jag fruktat här äro så många syndiga, onyttiga och skadeliga näringsfång, som här äro losliga och Christeliga; och om man lägger härtil det syndiga, som öfwas i de eljest losliga handteringar, finner man snart igen källan til det wi sucke öfwer.

När wi hos Barbarer, och människlig boskap, sakne de konstler och slögder, som triswas hos sediga folkslag, måste wi widgå, at dessas flera turswor hafwa nödgat dem til flera tiltag. Aldrig har vårt samhälle haft så många turswor som nu, då moden och yppigheten mångdublat våra utgifter: männe icke och den omständigheten bör göra oss tiltagsne?

Huru skadelig mångnärning är, eller om det icke är skadeligare, at genast och med stränga medel hindra hånne, är öfwer min kallelse at utstaka. Äfwen så lemnar jag åt andre at döma, huru wida wissa handteringar skola förjudas aldeles, eller inkränkta, eller lemnas til så eller flere, eller huru wida en annan skal yrkas och driswas med twång. Upsätet är endast, at tala om de tiltag och näringsfång, om hwilka jag blifwet underrättad i min landsort, och däröfwer göra små anmärkingar.

Somliga hafwa trodt, at de Swenske äro obehägnade til handaslögder, men det är en orimelighet. Wi kunne trotsa, så wida jag wet, at i hela Europa gifwes et folk, hvars hustruden och händer äro mer salne til nyttiga och kanske fina arbeten. Jag talar ej om berömda Målare i Italien, ej om de namnkunnigaste Urmakare och Silfwerarbetare i

Ängeland, som waret insödde Swenske. Wi wille bese vår Almoge först, och sedan kan hända våra Stads-barn, med deras tiltag; och jag tror, at de äro både heder och upmuntran värde.

Jag har långt före detta beskriwet våre Partilleboars tiltag med plantering af kökswärter, och jag önskade kunna om annat gifwa så god reba; men beklagar, at jag saknar mycket af den underrättelse, jag därtill tarfwar, och wil hjerteligen önska, at de som hafwa fullständig kundskap om Almogens hantlastögher, wille ytterligare rikta detta ämne.

Sjöfarten är det första och starkaste tiltag, jag wil nämna i Halland. Et Onshala, Walda och flere Sotknar, witna, hwad detta är för et godt näringsfång för Almogen. Men at Strymans- och Stepsbyggare-konsten äro en Almoges tiltag, tyckes wara utan exempel. Hwad har i gamle dagar gifwet Onshala-boar framför andre anledning härtil? Jag tror aldeles, at desse 2 wetenskaper borde underhjelpas hos dem, och det skulle i synnerhet fågna hwar rättsinnig, om et där wid hafsidan wäl tillfrwat manskap kunde så brukas wid sjöfarten i Söderneslandet, at de aldrig afundades på Hölländare.

Man skulle tro, at åkerbruket lider därigenom, at Onshala och flere Sotknars Almoge idkar sjöfarten; men utom det, at sådan saknad ej bör komma i betragtelse, i hänseende till så många tusende tunnland, som Swerige har råd at låta ligga obrukade, så tror jag at landbruket stötes där med större drift, än på de flesta orter i Halland; emedan styrkan på mer än dubbelt sätt hemtas från hafwet.

Smide,

Smide, besynerligen järnsmide, är et af vår Almoges tiltag. Jag nekaf ej, at det mindre idkas i Halland, än annorstädes. Bergslagen och de orter, där stångjärns-tilwerkningen sker, har naturligt företråde här; men jag förundrar mig, at en Dreng, eller en Bonde fattar lust at smida: han inrättar sig därtill, och det går an. Arbetet blir wäl i början plump; innom kort tid smider han likwäl hästefor, som, krampor, krockar och dylikt. Han lågger sig på at smida ågjärn, knifwar och yror. Jag har sedt en af mine Drengar raka de öfrige med en knif, som han i egen person gjort. Och jag känner en Smed, som gifwet sig jämte järnsmidet at fuska med mässing, hwarmed han beslaget kappar och annat: ändteligen har han taget sig på, at göra wäggur. Jag svarar ej för en Mathematisk granlagenhet; men jag svarar för, at de äro tjenstgörare i hushållningen både hos Bönder och Ståndspersoner, och utmärka tiden nogare än tuppen.

Doch har detta granlaga tiltaget ej sit säte i Halland; men Fal finnas så mycket ynnigare i Småland, hwarest hela batailloner af Urmakare kunna uppställas. Ågjärnsmidet har sit egentliga hem i Lindom, därifrån hela vår ort har sine liar. Men annat grossmide tilwertas till husbehof nästan i hwar by.

Jag ser likwäl ej, at detta tiltaget bör widare utkas eller upmuntras, än at landtmannen må hafwa tillgång på goda ågjärn: det öfriga kan fås hos Sotnesmedarnas i hwarje Soten. Men jag har försökt, at det då är nog kostsam; ty där går mer

U u 3

både

både järn och kol åt, än när man låter en rätt händig Smed förfärdiga, hwad som tarfwas, utom den olägenheten, at en Dreng för det minsta smide skal försumma en hel dags arbete wid hemansbruket. Hästefor, bilar och annat dylikt köpas och utur andra handen i Staden för nästan så lindrigt pris, som sjelfwa järnet, hwilket därtill skulle åtgå, om man låte smida det i Sotnen, fast än Almogen håller de köpta hästefoen sämre, än dem som smidas hema; men han råknar ej tidspillan, hwilken gör dem allförmuycket dyrare.

Lagg eller **Tunbindare** arbete, är et bland Almogens tiltag: det har tillförne haft sitt hem i Wällebngds härab, därifrån Göttheborg för lindrigaste pris fick sina lagfärl i sådan mängd, at myckenhet af tråg, kannor och annan lagbråte blifwet förbåt i Angeland, och wet jag ej at Swenske Skogen med andra handaslögder blifwet så wäl betalad af utlänningen. Eljest hafwa Rindboarne fört lagbråte neder at Halland, utom det at Halländingarne i Skogsbygden förfett slåtboen och städernas inbyggare därmed til nödorst, at städernas Tunnebindare icke befattat sig med sådana färl, som i hushållningen brukas, utom rätt så drickes-tunnor: ty kar, laketunnor, åmbar, byttor och de mesta drickes-tunnor komma från landet.

Men sedan Gud wälsignat landet med den nymiga Sillesfångsten, har Almogen begifwet sig på, at förfärdiga en stor mängd af silletunnor, mest af bok, dem de antingen föra til närmsta Stad och försälja, eller och sjelfwa bringa til Göttheborg. Utom detta

detta tiltag tror jag, at salterierna blifwet förlägna, och ehuruwäl en myckenhet silletunnor i städerna förfärdigas, skulle de doch ej förslå, därest icke Almogen gjorde så anseeligt biträde.

Snidkare arbete wil jag föga nämna, ty det går ej stort öfwer landtmannens egna behof, utom hwad från Lindom föres til torgs i Göttheborg. Men så kan jag ej neka, at wåre landtsnidkare förfärdiga et nått husbehofs arbete af skåp, kistor, fångställen, med mera, samt inweda på beqwämasse sått ej mindre sina hus, än wåra landtkyrkor, utan at wi behöfwe därmed syfsatta städernas Snidkare. Och därmed tror jag det är nog.

Timber arbete förättas och af Almogen i hwarje lands-ord, och ej mindre i städerna. Bönberne från Alehärab hafwa upbyggt de mesta husen i Göttheborg; så bygga och Lindoms-boarne både i städer och på landet; men Almogen i hwarje Soken har gode Timberman hos sine grammar tillräckeligen. Jag bekänner gerna, at jag ej mycket förstår mig på bygnad; men tycker likwäl, at et wist til hwarje landsort passat bygnings-sätt skulle med nytta kunna inrättas.

Här byggas nästan alla hus med stolpar och flisen, ehwad det äro bofsaps eller ladu-hus. Jag wet ej, om detta är det bästa sättet; men det wet jag, at om husen kunde byggas bredare och högre, skulle både mycket timber sparas, och tillika minskningen af tak tillskynda Almogen stor förmån. Jag tror, at timber af 14 til 16 alnar borde ej afbyggas,

när det skal sättas i twärwäggar i städer eller på landet: ty om det behöлле sin längd, kunde där alltid med en långwägg göras dubla rum i huser, hwilken långwägg på de ställen, där man ej behöfwer eldrum, kunde til största delen med bräder asplankas, eller ock med wrakregel, eller ler och halm upmuras, då hon under tak wore nog beständig. Kunde ock bonstapshusen och stället sättas i bredd med hö och halm-ladorna, twiflar jag ej om söder-besparingen. Men jag lemnar detta åt dem, som äga nog insigt i detta granlaga ämnet. Så mycket får jag lägga til: at om jag äger något heman, skal Bonden wisst förmenas, at bygga efter sit huswud, utan om jag ock skal göra kosinad därpå, skal han bygga efter den beqwämaste ritning, jag kan öfwerkomma.

Bondestugornas byggningsfäte tycker jag litwöl om: där södras litet timber, emedan sidowäggarna äro söga öfwer 2 alnar höga, och doch höga nog, emedan bänk och sängar hindra at löpa mot sparrarne in wid wäggen. Taket är gemenligen täkt med tång, och så tjockt, at ingen varme går ut. Et fenster på taket ger tilräckeligt ljus: ty det ligger mot söder, och spisen gör tjenst för kafelugn och kökspis, ja sparar ljus om qwällarne, antingen man eldar med ris eller torf. Sängställen äro i stugan så tilräckeliga, at den talrikaste famille har rum nog, och tårren emellan spisen och bondens säng är et så warmt läger för barnen om wintren, at de ej frysa med et tunt täcke, om ock de, som ligga i sängarne, behöfwa dunbädd. Som jag tycker om en renlig bonde-

bondestuga, så tycker jag, at näst en wäl inrättad Seps-cajuta, är hon i sin inredning det beqwämaste rum. Gumman har där öfning tilhands. Wistehuset för kött, fläsk, och bröd, matstället är under bordet, och mjölkstället öfwer sidofångarne. Så kan hon i detta enda rummet hafwa det mesta, hon behöfwer til sin matredning, helst när karhöllan är på ena sidan om dören.

Jag är förwidlyst i denna anmärkningen; men jag wil allenast säga, at om wi weste sättet, at så beqwämt hysa så som folk, skulle byggningskonsten i det ämnet hedra sig.

Bord- och Scol-makare har Almogen tilräckeligen. Deras bord göras af Snidkaren med et stöp inunder, i stället för bordfoten, så beqwämt, at man ej stöter knäen emot, när man sitter wid bordet. I ställe för stolar brukas merendels bänkar; men så äro ock halmstolarne ej at förakta: de äro gjorde med liten konst, och sätet slätat af halm så beqwämt, at våra gummor, när de spinna träget, hålla dem bättre än alla andra. Jag har sett et par sådane stolar komma från Nostöck, slätade i sätet med säf, och målade rätt granna, men de hålla ej länge at bära en god och frisk yfwerboe. Almogens hwardags stolar södra ej mer handslögd, än at göra en grep.

Men kindoms bord och stolar äro et bättre tiltag: de hafwa sparat otroliga summor i landet, som föregingo för dessa tilwerkningar åt Holl- och Ängeland; och sedan de nu kunna på Ängelska wiset slätas i sätet med suör-röttningar, menar jag denna til-

verelningen nått sin högd. Doch har jag åran at påminna ännu et dårwid, nämligen at wår husbonad mot wåra faders år, som wåra porcellains-muggar i jämförelse mot deras silfwerkåril. Ty när i gamla dagar en stuga war försedd med sin bonad, bord med bordtråcke, och bänk med sin bänkedyna, så war dår benad eller meubler för barn och barnebarn, i det stället at alt nu är bräckeligt. Men som wi nu snart ledsne wid det, som ej får hastigt ånda, önskar jag at årminstone en hop stolar må göras af ask, för dem som wilja på en gång hafwa det, som ser wäl ut och är waragtigt. Men efter assen knapt råcker tit alla de tæswor, dår hon behöfwes, wore önskeligt, om hon singe wåra i fred dår hon wil: ty at plantera hånne, wore förmycket begärt.

Jag lägger til, at jag sedt bokestolar från Söderhalland aldeles wakra, men ej så i moden som iindoms, ej heller så starka som Åfkestolar.

Wagnmånens arbete är ej just Hallands werk, men så är flåttåraboernas slit och håndighet wid förfärdigande påst- eller forgwagnar ej at förtiga. Arbetswagnar göras nästan allestädes, och at göra hjul, som här i orten altid sker med boke-sörter, anses för Dreng-arbete. De äro imedlertid nog plumpa och tunga, men skåra ej så djupt i de sanke ångarne wid bärningstiden. Sålstan har någon Halländing järnbeslagna hjul, då han gör långresor, hwilket doch i Mark är berömligen föranstaltat. At förtiga Småländingarne, hwars åtedon är så wig, och så järnbeslagna, at han til waragtighet är mindre kostsam än Halländingens, som måste ofta och årligen

årligen låta ringa up sina hjul, med hwilka de uttrötta sine hästar i otid.

Slådar göras i Söderhalland och Thorups Soder med forg flåtade och nog beqwåme, beshnnerligen i mensöre: ty de beslås sällan. Men i Kind göras tåmeligen wakra slådar för billigt pris.

Selar brukas här sällan andra, än med bröstor af hår eller låder, men med trån som ligga öfwer manken; och skulle wåre Halländingar lätteligen wånja sig at göra bogselar, om de hade någon eftersyn. Desse wore för hästarne mycket beqwåmligare.

(Fortsättning en annan gång.)

Lyckönskan til Rikens Högloflige Ständer.

Om gamle Smeares frågd och heber,
Om wårdnad för sin Kong och lag,
Om mod i sista andedrag,
Om ofuld uti deras seder,
Om wårdnad för et Majestät,
Som i sin eld kan alt förtåra,
Ännu är barnebarnens åra;
Så låt oss sölja deras skå.

**

**

**

Up, Swenske Mån, jag ber Er hafwa,
At lägga Er i stoftet ner,
För Den som Kronor tar och ger,
Och med en wink förmår at kasta

Den

Den största magt och mälde kull!
 Han som kan tusend werldar bära,
 Han bör ju billigt få sin ära,
 Där Han har wist sig nådefull.

** **
 Wårt Svea har, om något Rike,
 Så många prof af Himlens nåd;
 Ut det är nästan ofwerdåd,
 Ut söka efter någon like.

När twådrägt, hunger, pest och krig
 Ha fordom til wår ofärd wakat,
 Och Rikets kross oändlig skakat;
 Har strax Förshnen wisat sig.

** **
 Jag håpnar när min tanke går
 Ut flera tidehwarf tillbaka;
 Jag ser hur wi de frukter smaka,
 Som ej ha wuret på et år.

Jag ser hur möda swett och flit,
 Mot afund, agg och oförrätter,
 Sig til et ädelt motwårn sätter,
 Ut föra guldne äldren hit.

** **
 Men ach! om detta och Skal se,
 Skal Sverige en gång lyckligt blifwa;
 Så bör man Gudt äran gifwa,
 För det Han har oss welat ge.
 En Swenskt bör och ha ädel själ;
 Han bör ej egenmyttig vara;
 Men anse den för egen fara,
 Som hotar Rikets sauna wäl.

3 Stol.

3 Stolpar under Rikets börda,
 3 ägta barn af Swensker ätt,
 Som ägen både magt och rätt
 Ut egennyttans foster mörda,
 Ut leta ut de bästa råd,
 Igenom hwilka Rikets heder
 Et ewigt namn åt Er bereder;
 Jag önskar Er af Himlen nåd!

** **
 Ja, Herren hjälpe Rikens Ständer,
 Som åter nu tillsamman träd,
 Ut göra Deras möda lätt,
 Och gifwa lugn i våra länder.
 Wi kaste oss i Deras sann,
 Med all den wördnad som wi böre,
 Och sen wår räkning därpå göre,
 Ut wara uti säker hamn.

B. Ohrwall.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Matten imellan den 17 och 18 dennas, upkom en
 häftig storm härstädes, som warade til den 19 om
 morgonen; under hwilken tid åtskilliga höstador til-
 draget sig, hwarom mera frambeles. Stadens egna
 försäkringar stiga til 70 eller 80000 Dal. Smt.

Görher

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 22 October.

London	- -	68	- -	Dal. R.mt.
Amsterdam	- -	64	- -	M:t R.mt.
Hamburg	- -	67½	- -	M:t R.mt.

Antomne äro Skepparne Robert Craig ifrån Kinghorn med barlast, Salomon Sundberg ifrån Marseille med salt och Packhusgoods, Anders Berg ifrån Friedrichshall med barlast, Thomas Wetherell ifrån Colchester med dito, Daniel Norman ifrån Crofwoyt med salt, John Andersson ifrån Port a Port med dito, Jonas Landström ifrån Crofwoyt med dito, Fr. Ar. Weinberg ifrån London med barlast, William Stead ifrån Leith med mursten, Georg Findlay ifrån Portsoj med barlast, Engelsbrecht Giedda ifrån Leith med dito och tobacksblad, Jacob Ohman ifrån Bremen med barlast, John Downie ifrån Leith med stenkol, och Helle Dlosson ifrån Bergen med torr fisk.

Utgångne äro Skepparne Carl Mahen til Naine Geo. Wills til Scotland, och David Eric Fine til Islesman med järn och bräder, Sierr Nimmers til Frankrike med sill, Jacob Jansen til Amsterdam med Ost-Indiskt gods och järn, Thoe Willem Groenhoff til Amsterdam med Ost-Indiskt gods, järn, stål, alun och enebär.

Zelsingör. Den 10 October, Petter Sweder ifrån Götheborg til Calshamn med sill, Anders Dalberg ifrån Götheborg til Lybeck med sill, Johan Fridr. last ifrån Amsterdam til Stockholm med stycke-

styckegods. Den 11. Nils Lindberg til Königsberg, Bengt Bernsten til Memel och Swen Bernander til Liebau, desse ifrån Götheborg med sill, Johan Haggren och Lars Anderfen ifrån Marstrand til Stockholm med sill, John Wergien ifrån London til Wolgast med styckegods.

Små kyrko-tidningar.

Commisistern på Tjörn, Herr Gunchell, är nyligen med döden afgången.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 8 til 24 dennes födde 4 gosse- och 5 flickobarn: Wigde Herr Niclas Swensson och Jungfru Regina Kenlock, Snidkaren Lars Fris och Jungfru Margreta Gadd, Sölkaren Anders Sjögren och Jungfru Anna Catharina Falk, Kyparen Jonas Skodin och Pigan Anna Anders-dotter, Kyparen Erich Lundberg och Pigan Anna Isenberg, Trägårdsdrengen Anders Carlsson och Pigan Ingeborg Anders-dotter, Packhuskarlen Petter Brenner och Pigan Christina Hornberg, Segelsomaren Anders Sahlberg och Pigan Anna Alström: Döde Fru Anna Sophia Häbecht af en tårande feber och ålderdoms swaghet, Skrifwaren Gustaf Solin af feber, Drengen Lars Bengtson af lungrot, Brandtwagtskarlen Håkan Andersson af feber, Brandtkarlen Anders Högberg af håll och styng, 2 gossebarn af koppor och 1 af slag, 1 flickobarn af dito.

I Kronhus. Församlingen födt 1 barn: Wigde Bildthuggaren, Herr Johan Joachim Beckman och Madame Anna Ahlbeck, Soldaten Gustav Blomberg och Pigan Catharina Anders-dotter, dito Jöran

ran Ahman och Juliana Wallman: Dödt i barn
af toppor.

Rundgörelser.

Den 4 näst instundande Novemb. blifwer auction
uti framledne Herr Majoren och Riddaren Ditmers
hus, så på selsive gårdar, som meubler, husgeräds-
sker, porcellän och sängkläder m. m.

För rätte ägaren är ej länge sedan förkommen
Konung Gustaf den Förstes Riksdaler, på hwars
ena sida wisas Swea och Göttha Rikes wapen och
där ofwanföre Konungens bröstbild uti Harnisf;
hållandes i högra handen et swärd och i den wenstra
en glob, med omskrift: Gostavs D. G. Sweci Got.
Wan. Rex. och på den andra sidan Frelfarens bild,
med högra handen uträkt, och med en glob uti den
wenstra, med omskrift: Salvator Mundi Adivva
nos. Urtalet kan ägaren icke så nega påminna sig;
doch lär det wara 1542. Den som om denne Riks-
daler kan gifwa någon kundskap, och honom til rätta
Passa, honom löfwas, utom inlösen af wärdet, en
annan Specie-Riksdaler för omaket.

En Studerad Person, som förstår de flesta Eu-
ropäiska Språken, ästundar Condition härstädes;
han har ock rest utomlands.

En fast egendom, på Ladugårds-ågor belägen,
som närmare kan beses än beskriwas, kommer at
fållas eller arrenderas. Om priset m. m. yrar sig
ägaren, Herr Justitiarien Wibling.

Hos Snidkaren Hymke på Magasins-gatan fin-
nes, jag tör icke säga en Swenssk, utan en af wåre
Franskaste Bureauer, til fruntimmernas tjenst här-
städes.

Götheborgska Magasinet.

Fredagen, den 31 October 1760.

Ny Lyckönskan til Rikens Höglöflige Ständer.

Du stora enwäldsmagt i Manhems sälla bygh,
Som härligt öfwas ut med styrka, wett och dygd,
Som ewigt har bestånd hos Kong och Råd och
Ständer,

Wälkommen åter hit, från alla Swerges länder.
Wälkommen åter hit, at yrka Rikets wäl.
Den Högste gifwe Dig et hjerta och en själf.
Wår Himmel hote ej med olycks blixt och dunder,
Men lyse mild och klar, af dolda nådes under.

Du ärewärda Stånd! hwars dyra blod är warm,
I öförfärat bröst, i stark och tapper arm,
Från krig och wapnebrak, Du dina anor leder,
Du östa blödda sår, för Swerges wäl och heder.

E r

Wäl

* Detta är hiesfänd ifrån Upsala.